

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 3/2021
09.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рајка Јелушића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По₁ 52/2010 – Кв По₁ 272/20 од 30.11.2020. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2-По₁ 249/20 од 25.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рајка Јелушића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По₁ 52/2010 – Кв По₁ 272/20 од 30.11.2020. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2-По₁ 249/20 од 25.12.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По₁ 52/2010 – Кв По₁ 272/20 од 30.11.2020. године, одбијена је као неоснована молба за судску рехабилитацију окривљеног АА, поднета од стране адвоката Рајка Јелушића дана 29.06.2020. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2-По₁ 249/20 од 25.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Рајка Јелушића изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По₁ 52/2010 – Кв По₁ 272/20 од 30.11.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Рајко Јелушић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења

преиначи тако што ће усвојити молбу за судску рехабилитацију окривљеног АА или иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да су нижестепени судови погрешно применили одредбе о судској рехабилитацији из члана 99. и члана 100. КЗ у вези члана 98. и члана 99. КЗ, када су нашли да нису испуњени услови за судску рехабилитацију осуђеног АА, на који начин, иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. У вези са изнетом повредом закона, бранилац наводи да окривљени АА није испуњавао услове за законску рехабилитацију из члана 98. КЗ, али да то није сметња да се на њега примене одредбе члана 99. и члана 100. КЗ, којима су регулисани услови за судску рехабилитацију, да се не може у року од 10 година који је законодавац с правом предвидео за казне затвора преко 3 године (одредба члана 99. КЗ) примењивати на условне осуде и на казну затвора у трајању од 2 године, код којих су рокови за примену законске рехабилитације далеко краћи. У конкретном случају, услов за рехабилитацију у односу на изречене условне осуде је наступио протеклом једне године од истека рока провере. Рок провере је истекао 2011. године.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу решења на страни два, став три и четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић